

SV. ALBERTA DRAUDZES ZIŅAS

2015. gada Gavēnis * Nr. 70

Slavēts Jēzus Kristus!

Sākot Lielo gavēni mēs ieskatāmies Radīšanas grāmatas sākumā 6. un 7. nodaļā, kur Kungs - visas redzamās pasaules Autors skatās uz cilvēka bērniem it kā ar nožēlu, jo cilvēks ir atmetis mīlestību, paklausību un uzticību savam Dievam. Tas, kuram pienākas vislielākais gods, tagad grib iznīcināt savu radību, lai tā vairs negrēkotu pāri mēram, bet

atrod kādu cilvēku Noasu, kurš vienīgais ir paklausīgs. Dievs liek viņam izgatavot šķirstu, kurā liek paslēpties ne tikai viņa ģimenei, bet visāda veida zvēriem un rāpuļiem. Pēc plūdiem un iznīcības izglābjas tikai neliela saujiņa cilvēku, kurus Dievs svētī un apsola tos vairs neiznīcināt. Tiek nodibināta sava veida Derība, kuras garants ir pats Dievs un Viņa Vārds. To mēs varam izlasīt Radīšanas grāmatas 9. nodaļā, ar kuru iesākas pirmā Gavēņa svētdiena. Un tagad varam pajautāt: “Kā tas attiecas uz tevi un mani, un mūsu dzīvi?” Atbildi mēs varam dzirdēt, iedziļinoties svētā Pētera pirmajā vēstulē, kur apustulis to

salīdzina ar glābšanu caur Kristības sakramentu. Dziļāk un konkrētāk runājot - Kristībā pieņemto Dieva Vārdu un Kristus uzvaru pār nāves un grēka ūdeņiem, Viņam augšāmceļoties. Grēks ir cilvēka nepaklausība Dievam, kas pārpludina pasauli un liek cilvēkam aiziet bojā tad, kad cilvēks nezina, kas viņš ir un uz kuriem dodas, jo cilvēks ir attālinājies no Dzīvības Avota. Dievs pieņem mūs par saviem bērniem, it kā adoptē caur Kristu un Viņa Baznīcu, kaut visi cilvēki pieder Viņam. Cilvēkā,

kas piedzimst Baznīcas klēpī, iegremdējoties Kristību Avotā, Kungs īpašā veidā atjauno šo garīgo celtni, parāda viņam ceļu un nodibina ar viņu jaunas attiecības. Tas nenotiek automātiski, it kā uz burvju nūjiņas mājienu; ir nepieciešama cilvēka brīvā izvēle – griba, prāts, kas atzīst savu niecību, bet sadarbībā ar Dieva žēlastību, kas nāk viņam pretī konkrētajā brīdī. Arī Jēzus pieņēma mūsu dzīvi visā tās realitātē, izņemot grēku. Sv. Marka evaņģēlijā mēs varam izlasīt: ***Tajā laikā Gars aizveda Jēzu tuksnesī.*** (sal. Mk 1,12) Šeit varam saprast, ka tas, kas pieņēma Jāņa Kristītāja gandarīšanas kristību mūsu labā, ir tas, kas piekūrī, lai Dieva Gars viņu pārņem un ved uz pārbaudījuma un gandarīšanas tuksnesi. ***Un Viņš uzturējās tuksnesī četrdesmit dienas un tika sātana kārdināts.*** (sal. Mk 1,13) Jēzus tiek sātana

kārdināts kā katrs no mums, bet Viņš šo kārdināšanu pārvar, paklausot Savam Tēvam, kas ir Debesīs, tādā veidā parādot ceļu, kas ved uz patiesu brīvību. Arī tu, kas uzsāc nopietni šo Gavēņa laiku, tiksi sātana kārdināts, jo bez tā neviens nevar ieiet Apsolītajā zemē. Arī tev būs jādzīvo ***kopā ar zvēriem, bet eņģeļi tev kalpos.*** (sal. Mk 1,13) Cilvēks, Dieva mudināts, var atgriezties pie radīšanas avotiem (Radīšanas grāmatas 1. un 2. nodaļa), lai nosauktu vārdā to realitāti, kas viņam ir apkārt. Tas var likt atkal just kārdināšanu būt ierobežotam, būt vienam pašam, būt tādām, kuru neviens nesaprot un nemīl. Varbūt tu arī esi to piedzīvojis. Tomēr tad, kad cilvēks kaut nedaudz sastopas ar Jēzus Kristus bezgalīgo Mīlestību viņš atzīst, ka kāds viņu mīl bez nosacījumiem. Gavēnis ir šis laiks, kurš mudina pārdomāt un apzināties savu dzī-

vi. Varbūt tas ir mēģinājums kopā ar Jēzu doties tuksnesī un lūgties saviem spēkiem, piedzīvojot kārdināšanu nelūgties, nepārdomāt Dieva Vārdu, neuzticēties Viņam, bet saviem spēkiem. Varbūt Gavēnis mudinās kādu uz nesavtīgiem žēlsirdības darbiem, ziedojot, palīdzot kādam, bet reizē piedzīvojot arī to, ka kāds var nenovērtēt, izmantot tevi. Un ko ar to tev grib pateikt Dievs? Atklāt tev sirdi, kas mīt tevī, lai jautātu kā dēļ un kā labā esi ko veicis. Bet tanī visā tu neesi viens, tev palīdzēs Māte Baznīca. To Viņa dara, dāvājot sakramentu, it īpaši Gandarīšanas jeb Grēksūdzes un Euharistijas - Jēzus Miesas, atbalstu, kuru vienotību piedzīvosi kopā ar pasludināto Dieva Vārdu.

Lai šis skaistais Lielā Gavēņa laiks ir laiks, kuru tu izdzīvo kopā ar mūsu Kungu un Pestītāju!

t. Krišjānis Dambergs

„Stipriniet savas sirdis” (Jk 5, 8) – šādam tematam veltīts pāvesta Franciska vēstījums Lielajā gavēnī. Svētais tēvs skaidro, ka gavēnis ir ne tikai iekšējās atjaunotnes, bet arī žēlastības laiks. **Dievs neprasa no mums neko vairāk, ko nebūtu iepriekš mums dāvājis.** Svētais Jānis raksta, ka „mēs mīlam Dievu, jo Viņš pirmais mūs ir mīlējis”. Dievam mēs neesam vienaldzīgi. Viņš zina katra cilvēka vārdu, mīl, rūpējas un meklē, kad esam nomaldījušies. Mīlestība Viņam neļauj būt vienaldzīgam pret to, kas notiek ar mums. **Tomēr bieži gadās, ka tad, kad mums viss ir labi un visa kā pietiek, mēs aizmirstam par citiem. Mums vairs nerūp citu cilvēku problēmas, viņu ciešanas un izmisums. Mūsu sirdīs iezogas vienaldzība.** Šī egoistiskā vienaldzība šodien ir ieguvusi milzī-

gus apmērus. Tāpēc varam runāt par vienaldzības globalizāciju.

Vēstījumā Francisks skaidro, ka vienaldzība pret tuvāko un vienaldzība pret Dievu ir reāls kārdinājums arī mums, kristiešiem. Tāpēc Lielajā gavēnī esam aicināti ieklausīties praviešu balsīs, kuri skaļi sauc lai mūs atmodinātu. Dievs nav vienaldzīgs pret pasauli. Viņš mīl tā, ka sūtīja savu Dēlu, lai to atpestītu. Caur Jēzus iemiesošanās noslēpumu, šīs zemes dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos tika definitīvi atvērtas durvis starp Dievu un cilvēku, starp debesīm un zemi. Baznīca ir roka, kas tur šīs durvis atvērtas caur Dieva Vārda sludināšanu, sakramentu administrēšanu un ticības liecību, kas balstās mīlestībā.

Svētais tēvs norāda, ka mūsdienu sabiedrībā valda tendence ierauties, aizslēgt durvis, caur

kurām Dievs ienāk pasaulē un pasaule Viņā. Tāpēc rokai, kas ir Baznīca, nekad nevajag brīnīties, ka bieži tā ir atgrūsta, izsmieta un ievainota. Dieva tautai ir vajadzīga atgriešanās, lai tā nenoslēgtos sevī un neceltu sev visapkārt vienaldzības mūrus. Svētais Pāvils raksta: „**Kad viens loceklis cieš, tad visi locekļi cieš līdzī**” (1 Kor 12, 26). Vēstījumā pāvests raksta par liecības nozīmi. Norādot uz kāju mazgāšanas ritu, kas tiek veikts Lielās ceturtdienas liturģijā, pāvests skaidro, ka Lielais gavēnis ir laiks, kad atļaujam Kristum sev pakalpot, lai kļūtu līdzīgāki Viņam. Tas notiek tad, kad klausāmies Dieva Vārdu un pieņemam sakramentus, īpaši Euharistiju. Pieņemot Euharistiju, mēs kļūstam par Kristus miesu, un šajā miesā nav vietas vienaldzībai, kura nereti valda arī mūsu sirdīs – lasām vēstījumā.

Lūgšanā spēsīm pieņemt

un labi izmantot visu, ko Dievs mums dāvā. Kad Baznīca lūdzas, veidojas kopiena, kurā viens otru ciena un steidzas palīdzēt. Svētā Terēze no Lizjē, Baznīcas doktore, ir pārliecināta, ka debesīs prieks par krustā piesistās mīlestības uzvaru nebūs pilnīgs līdz brīdim, kamēr kaut viens cilvēks cieš virs zemes. Viņas karstākās ilgas ir darboties Baznīcas un dvēseļu pestīšanas labā.

Vēstījumā pāvests aicina ticīgos pārvarēt dažādas vienaldzības formas, atvērt savas nocietinātās sirdis, lai spētu saskatīt citu cilvēku vajadzības. Baznīca, kurai ir misionāra daba, nedrīkst noslēgties sevī. Tā ir sūtīta pie visām tautām. Baznīcas misija ir pacietīgi dot liecību par To, kurš pasauli un katru cilvēku ved pie Debesu Tēva. Šādā veidā spējam ieraudzīt savā tuvākajā brālī un māsū, par kuriem Kristus nomira un augšāmcelās. Visu, ko esam saņēmuši, esam saņēmuši arī priekš viņiem. Un viss, kas viņiem pieder, ir dāvana Baznīcai un cilvēcei.

Pāvests atzīst, ka ne tikai draudzes un kopienas, bet arī atsevišķi ticīgie saskaras ar vienaldzības kārdinājumu. Šodien esam noguruši no traģiskām ziņām un attēliem, kas vēsta par cilvēku ciešanām, un tajā pašā laikā izjūtam savu nespēku kaut ko darīt lietas

labā. Ko darīt, lai mēs nepakļautos baiļu un bezspēcības spiedienam? – jautā pāvests. **Pirmkārt, varam lūgties Baznīcā** un kopā ar triumfējošo Baznīcu debesīs. Svētais tēvs atgādina, ka 13. un 14. martā paredzēta iniciatīva „24 ore per il Signore” – „24 stundas Kungam”. **Otrkārt, varam veikt žēlsirdības darbus.** Lielais gavēnis ir laiks, kad varam īpašā veidā izrādīt interesi par otru cilvēku, sniedzot tam kaut mazu, bet konkrētu mīlestības žestu.

Citu cilvēku ciešanas ir aicinājums atgriezties, – vēstījumā raksta pāvests. Tās mums atgādina par savas dzīves trauslumu. Caur lūgšanu mēs spēsim pretoties ļaunā gara kārdinājumam, kas liek mums ieticēt, ka mēs paši ar saviem spēkiem varam atpestīt sevi un pasauli. Svētais tēvs aicina ticīgos izdzīvot Lielo gavēni kā sirds formācijas ceļu. Ja vēlamies būt žēlsirdīgi,

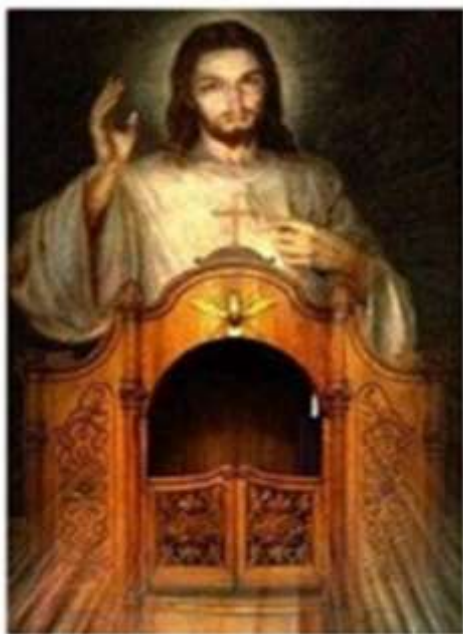
mūsu sirdīm jābūt stiprām, nelokāmām un atvērtām Dievam – vēstījumā šī gada Lielajā gavēnī raksta pāvests Francisks.

Dokuments datēts ar 2014. gada 4. oktobri.

S. Krivteža / VR

<http://lv.radiovaticana.va/news>

Grēksūdze – Dieva mīlestības apskāviens

Kad pēdējo reizi esmu bijis pie grēksūdzes? – katrs no mums šodien ir aicināts uzdot sev šo jautājumu. Turpinot katehēžu ciklu par sakramentiem pāvests aplūkoja **Izligšanas** jeb Gandarīšanas sakramentu. Pāvesta Franciska katehēzes

mācībā varam atrast skaidras norādes un atbildes uz jautājumu, ko mums darīt, lai iemantotu patiesu sirds mieru, un kāpēc nepietiek lūgt Kungam piedošanu tikai savā sirdī, bet grēkus ir jāizsūdz priesterim. Vispirms Svētais tēvs atgādināja, ka saņemot kristīgās iniciācijas sakramentus – Kristību, Iestiprināšanu un Euharistiju, cilvēks iemanto jaunu dzīvi Kristū. Taču šo dārgumu mēs nesam „māla traukos” (2 Kor 4, 7), esam pakļauti kārdinājumiem, ciešanām, grēkam un nāvei. Grēkojot varam pazaudēt no Kristus saņemto jauno dzīvi. Tāpēc Kungs gribēja, lai Baznīca turpinātu Viņa pestīšanas darbu. Viņš iedibināja arī **Izligšanas un**

Slimnieku svaidīšanas sakramentu. Tie tiek saukti par „dziedināšanas sakramentiem”. Svētie Raksti liecina, ka Jēzus dziedina ne tikai cilvēka dvēseli, bet arī ļauj viņam atgūt fizisko veselību. (sal. Mk 2,1-12; Mt 9, 1-8; Lk 5, 17-26) Izlīgšanas sakraments ir dziedināšanas sakraments – uzsvēra Svētais tēvs. Tad, kad es eju pie grēksūdzes, es to daru, lai saņemtu dziedināšanu.

Gandarīšanas sakramenta avots ir Lieldienu noslēpums – sacīja pāvests. Lieldienu vakarā Kungs Jēzus parādījās apustuļiem, kuri bija ieslēgušies Pēdējo Vakariņu namā, un teica viņiem: **„Miers jums! Saņemiet Svēto Garu! Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie ir piedoti.” (Jņ 20, 21-23)** Francisks paskaidroja, ka šis fragments atklāj mums šī sakramenta dziļāko dinamiku. Pirmkārt, jāņem vērā, ka grēku piedošana ir tāda lieta, ko mēs paši sev nevaram

sniegt. To mēs varam lūgt un saņemt no otra. Es nevaru teikt: Es piedodu sev savus grēkus. Piedošānu jālūdz otram, un grēksūdzē lūdzam piedošānu Jēzum. Piedošana nav mūsu pūliņu rezultāts. Tā ir dāvana. Tā ir Svētā Gara dāvana. Otrkārt, minētais fragments mums atgādina, ka patiesu mieru atradīsim tikai tad, ja izlīgsim Kristū Jēzū ar Tēvu un brāļiem. To savā sirdī mēs visi izjūtam, kad ejam pie grēksūdzes. Mēs ejam ar dvēseles smagumu, ar zināmām skumjām. Taču tad, kad sajūtam Jēzus dāvāto piedošānu, tad piedzīvojam mieru. Šis dvēseles miers ir skaista lieta. To var dot tikai Jēzus, tikai Viņš.

Katehēzes turpinājumā Francisks norādīja uz grēksūdzes būtisko saikni ar Baznīcu. Svētais Gars, kurš atjauno cilvēka sirdi Dieva mīlestībā un panāk visu brāļu un mūsu vienotību Kristū, ir klātesošs kristīgajā kopienā, proti, Baznīcā. Tieši tādēļ nepietiek lūgt piedošānu

Kungam tikai savā sirdī, bet ir nepieciešams pazemīgi un pašāvēģīgi atzīt savus grēkus Baznīcas kalpotājam. Svinot Izlīgšanas sakramentu, priesteris pārstāv ne tikai Dievu, bet visu Baznīcu – norādīja pāvests. Viņš piebilda, ka mēs grēkojam ne tikai pret Dievu, bet arī pret brāļiem, pret Baznīcu. Lūk, arī tāpēc jālūdz piedošana brāļiem un Baznīcai. To mēs darām ar priesteru starpniecību. „Bet, tēvs, man ir kauns”, kāds var iebilst. Arī kauns ir laba lieta – atzina Francisks. Mazliet kautrēties ir pat veselīgi. Tas mums palīdz būt pazemīgākiem. Priesteris pieņem grēksūdzi ar mīlestību un Dieva vārdā dāvā mums piedošānu.

Grēksūdze ir laba lieta arī no tīri cilvēciskā viedokļa. **Izrunāšanās ar brāļi palīdz atbrīvoties no smaguma, kas nospiež sirdi.** „Nebīstieties no grēksūdzes!”, mudināja Svētais tēvs. Stāvot rindā pie biktskrēsla nereti izjūtam kau-

nu, bet tad, kad esam izsūdzējuši grēkus, parasti izjūtam milzīgu atvieglojumu. Esam saņēmuši piedošānu, esam kļuvuši tīri. Uzrunājot klātesošos ticīgos, pāvests aicināja katru sev pajautāt: Kad es pēdējo reizi esmu bijis pie grēksūdzes? Pirms divām dienām, divām nedēļām, diviem gadiem, divdesmit vai četrdesmit gadiem? Ja ilgi neesmu bijis, tad nevajadzētu kavēties. Izlīgšanas sakramentā mani gaida pats Jēzus. Biktstēvs ir labs. Viņam jābūt labam, bet Jēzus ir vēl labāks. Viņš mani pieņem ar lielu mīlestību. „Esi drosmīgs, un uz priekšu, pie grēksūdzes!”, mudināja Francisks.

„Dārgie draugi, svinēt Izlīgšanas sakramentu nozīmē būt sirsnīgi apskautam”, noslēgumā sacīja pāvests. „**Tas ir Tēva bezgalīgās žēlsirdības apskāviens**”. Par to spilgti liecina Evaņģēlijā aprakstītā līdzība par pazudušo dēlu. Tēvs tik ļoti priecājas, redzot dēlu atgrieža-

mies mājās, ka apskauj viņu, skūpstā un rīko svētkus. Katru reizi, kad mēs ejam pie grēksūdzes, Dievs apskauj arī mūs un svin svētkus.

J. Evertovskis / VR

Caritas notikumi

7. februārī notika kārtējais draudzes saiets, kurā pankūku un maizīšu baudīšanu kuplināja dzīva garīgo darbinieku kapela: Tēvs Vitolds - akordeons, tēvs Jans no Olaines - ģitāra, katehēte Marina - klarnete, mūziķis Uldis - sintezators un simpātiskā draudzes locekle Ilze - balss. Programmā skanēja tautai tuvas un mīļas melodijas un

dziesmas, ka no patīkamās sadraudzības iesilušajiem draudzes locekļiem kājas tā vien cilājās, un divi pāri nenoturējušies metās dejā. Bet saieta sākumā tēvs Krišjānis pastāstīja par konsekrēto cilvēku aicinājumu, kas varbūt ir grūts, bet ļoti nepieciešams arī Latvijā.

Vēlāk Sņežana, kura kopā ar Madaru bija cepušas pankūkas, stāstīja par izveidoto logotipu, zīmētu simbolisku zīmi, kas raksturo kongregācijām veltīto gadu. Jāpateicas tēvam Krišjānim, jo vienu dienu Misē vāktie ziedojumi nonāca "Caritas" kasē, un tas nozīmē vēl lielāku atbalstu un palīdzību draudzes vientuļajiem un nabagiem. Pateicamies par jūsu atbalstu un novēlam ikvienam apmeklēt mūsu sadraudzības pasākumus, kas ziemā notiek teju katru mēnesi, lai sajustu ne tikai otra rokaspiedienu Misē, bet arī viņa sirds siltumu.

Jūsu „Caritas”

DRAUDZES AKTIVITĀTES

JĒZUS ADORĀCIJA

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00. Aicinu uz klusu lūgšanu dienas laikā. Lai kā no plkst. 10.00 - 11.00 ir paredzēts dziedāt Stundu dziesmiņas Dievmātes godam, lūgties 1 Rožukroņa daļu un dziedāt dziesmas Jēzus un Marijas godam.

Sv. Mise par DVĒSEĻU DĀRZA mirušo bērnu ģimenēm. Tuvākais aizlūgums –18. februārī plkst. 18:00.

Aicinām uz kopīgu lūgšanu Vissvētākā Altāra Sakramenta priekšā par tiem, kas ilgstoši slimo - cieš no fiziskām un garīgām sāpēm. Lūgšana notiks š.g. 19. februārī mūsu draudzē pēc vakara Sv. Mises plkst. 18:00

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

18.februāris, SĀKAS LIELAIS GAVĒNIS. Pelnu trešdiena. Gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem.

19. marts, ceturtdiena – Sv. Jāzeps, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaiņa lielie svētki, šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. Svētās Mises: 8:00; 11:00 un 18:00.

25. marts, trešdiena – Kunga pasludināšanas svētki. Svētās Mises: 8:00,11:00 un 18:00.

29. marts, svētdiena – Palmu jeb Kunga Ciešanu svētdiena. Katras sv. Mises laikā palmu vai pūpolu zaru pasvētīšana. Svētās Mises: 8:00 (poļu val.), 9:00, 11:00, 13:00 (krievu val.) un 18:00 (bērniem, jauniešiem un ģimenēm).

Lielā Gavēna laikā:

***Rūgtās asaras* - pirmdienās** (poļu val.), otrdienās un trešdienās 17:30.

***Krusta ceļš* - piektdienās** 17:00 (poļu val.) un pēc vakara sv. Mises plkst. 18:30.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku

dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no
plkst. **9:00 līdz 12:00** un no **14:00**
līdz **17:00**

piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: **2 677 56 79**

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

13:00 krievu valodā

18:00 latviešu valodā

(ar ģimenēm, jauniešiem un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**